

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Bucsuzás.

Az idő mohos kereke még egyet-kettőt fordul, s út a tizenkettedik óra; le-gördülve ezzel ismét egy esztendő a multak feneketlen tengerébe, az örök és végnélküli semmiségbe. A közélet mindennapi jelenségei közepette az elválás mindenkor bizonyos elfogadás mellett szokott megtörténni, mely sajátságos érzelenek alaphangja a fájdalom az elválás okozta veszteségek felett. De legmélyebb a hatás akkor, ha az elválás, a bucsuzás fájdalmait, keserveit nem enyhíti az újra birás, a viszontlátás reménye és vigasza, midőn az eltávozott visszajöhetlen, a veszteség pótolhatatlan.

Ezek az érzelmek foglalják el keblünket most is, midőn elbucsuzunk a lezajlott esztendőről. Felujulnak összes emlékei, de míg nyújtott gyönyörei és örömei az időleges hatás után ugyszólván nyom nélkül tovaröppentek, addig a szomorú emlékek sajgó sebei kitörülhetlenül vészték az évszámot az emlékezetbe.

Alig van közöttünk oly szerencsés halandó, ki a lefolyt esztendőben nem vesztett volna el valakit, aki neki kedves, sőt legkedvesebb volt. Egyik elvesztette egyedüli gyámolát, az önfeláldozó, gondviselő szülőket, a másik élete egyedüli ezéjét és reményét, a kedves kis eseményeket, a harmadik jövődjé élte boldogságát, kit már az oltár előtt ragadt el a kénytelen végzet.

S mind ezen keserű emlékek egy rövid év történetéhez fűződnek, s most, midőn a tizenkettedik órában elbucsuzunk az esztendőről, mely fájdalmaival keblünket meggyötörte, — szinte újra vérezni érezzük a bár sajgó, de az idő kiengesztelő, gyógyító hatása alatt már-már hegedni kezdő sebeket.

Amit ezekben elmondtunk az egyéni világról. — miután egyének alkotják a társadalmat és a társadalom együtt véve képezik magát a nemzetet, — ráil-lenek azok a nemzetre is. A nemzetnek is vannak szerettei, oszlopai és hű fia, s ha azokat elveszti, annak fájdalma átsajogja az egész nemzet szívét.

Voltak ez évben is veszteségeink, s nemzetünk génusza nem egy ravatalnál állott könyezve, hogy hervadhatlan babérkoszorújával megörökítse a távozonak emlékét, — de a nemzet fájdalmát is. Ezek a fájdalmak is ennek az évnek történetéhez fűződnek, s ezek a szomorú emlékek vésik a nemzet emlékezetébe kitörülhetlenül az elröppenő évnek számát.

E szónál azonban lehetetlen, hogy egy jóleső érzés ne enyhítse a veszteségek okozta fájdalmakat, az a minden keservet túlradó öröm és nemzeti büszkeség, mely a jövő időkre is kiapadhatlan forrását az ezeréves lét örömnepében bírja. — Mert elmondhatjuk, hogy ez a lezajlott esztendő hazánk történetének nemesak egy fényes lapja, hanem maga egy egész történelem.

Az ugynevezett művelt külföld eddig vajmi keveset tudott rólunk, sőt az a kevés is inkább ártalmunkra, mint hasznunkra vált, mert rosszakaratu és hamis

információkban bírt a forrását. Az ezredéves országos kiállítás azonban élő ezéfolata volt mindezeknek, s a szerencsés kezek által megelevenített ezeréves történetünkbe beletekintethetett mindenki, még pedig most már az eredményeket és hatásokat is mérlegelhetve, nem minden ámulás és csodálkozás nélkül.

Ellenségeink az irigységtől sápadtan, s jóakaró barátaink lelkesedve látták, hogy Magyarország nemesak a hortobágyi pusztákból áll, s latói nemesak csikósok és gulyások, hanem — hogy mást ne is említsünk — fiaink a magasabb tudomány és művészet terén elért eredményekkel ma már nemesak versenyeznek a művelt külfölddel, de nem egy dologban már túl is szárnyalták őket. Székes fővárosunk pedig természet és emberi kéz alkotta szépségeivel és csodáival kacérkodik az elsőrendű világvárosokkal.

Az a mesebe illő tündérország tehát, melyet a székesfőváros ligetébe várásztak a magyar kezek, örök dicsősége lesz ez ezredik esztendőnek.

De ha e meséország tündérfénye a távolból idesereglett szemlélők előtt időről-időre tova is lebbennék, ez évnek világtörténelmi fontosságát örök időre fogják hirdetni azok az érzébe öntött és kőbe faragott emlékek, melyek az ország két pontján égbe emelkedő alkotásokként, míg a föld hátán emberek élnek, őrei lesznek a magyar nép dicsőségének. E lezajló évtől tehát nem lehet oly könnyen elbucsuznunk, mert nem egy közönséges naptári évtől válunk meg, ha-

TÁRGA.

Az apa haragja.

Írta: Dayka Antal.

Messziről fehérlik a Mokos Pál két ezimere ökre, amint a hajtásban nagy lombán ballagnak a barna ugaron. Lágyan omlik a jó esőverte föld a fényes ekevasról, szép egyenes csikban úgy borul egymásra a kövérhasítás kora reggel óta.

Mokos Pál lehorgasztott fejével jár az ekéje nyomában, mintha nem kormányképp fogná a két szárját, hanem úgy pihenne a két keze rajta. Néha meg-megzördül a járomszög láncza vagy összekoppan a két hatalmas állat szétálló ezimere, ilyenkor fölveti bura hajlott fejét, mintha mély álmából verné föl valaki.

A nyirkos lapályban, ahol apró káka verto föl a fűvet, egy régi, giz-gazos petreneze tetején tarka madár csettget, magát billegette. Most hirtelen elsáll. Nincs már maradása; a haldokló berek elámulja fészket s a lepergő levél kergeti a szegényt határról-határra.

Bár vele mehetne Mokos uram erről a vidékről, a hol a szomorú ősz még szomorubbá teszi,

ahol úgy érzi magát, mint a hajléktalan vándor. Mert mit ér ez a föld, az a fehér tanya, ha üres a tűzhely, ha nincs kire hagyni, ha nincsen sonkije, akiért fáradjon, ha a Mindenható magához szőlította azokat, akiket oly igazán szeretett.

Ma két esztendeje, hogy eltűnt az egyetlen leánya, a gyönyörű Ágnes; úgy írta meg utról a szörnyű szegényét. Verje meg az Isten azt a Vida Ferkót, a szélmolnár fiát, aki hitegette, esalogatta, a ki miatt elpusztult az a lány, tán éppen valami utszéli árokban. Az ő lelkén szárad, hogy a felesége, az áldott jó asszony, a lány gondos nevelője sirba szállt azóta tenger banatában, hogy az ő élete azóta rosszabb a halálnál.

Sajnálta is mindenki szegény Mokos Pált.

Csak gonosz szomszédja, a ravasz Duzs Máté örült Mokos baján, s siet is átkiáltani a buczka tejéről:

— Tán kincset keres kend az eke nyomában?

Épen fordulóhoz értek. Haragosan veti ki ekéjét. Nagyot villan a kopott ekevas az őszi verőfényben. Úgy bagyja az ekét, ahogy kivette, földalvást, a tézslát is leveti ökrei nyakáról, aztán rágyújt pipájára, s végig néz a szép darab földön:

— Hej, Ágnes, Ágnes, te rád várt ez a szép gazdaság, ház, szőlő, töltött verem, tömött láda! Miért

is mentél el, miért nem borultál apád, anyád elő bocsánatért, irgalomért könyörögni?

Nem! Jól van ez így, az Isten akarta. Tán megölte volna szörnyű haragjában, szegényében. Hiszen még most is csak a minap, mikor összezördült Duzs Mátéval a megyekérdés miatt, mikor az az ember azt vágta a fejéhez, hogy: Jobb lett volna, ha a leányára vigyáz kend, — kitört iszonyu haragja, s majd hogy agyon nem ütötte.

Jól van ez így. Elszökött a leány szörnyű szegényével, a szegény jó anyja nem pirul miatta, ő pedig leéli azt a pár esztendőt, ami még bátra van, csak ne bántsa senki. S különösen Vida Ferkót, a szélmolnár fiát, — azt ne lássa soha. Megüzente neki azon a szomorú napon, hogy kerülje, ahol csak kerülheti a Mokos Ágnes apját. Nem is látta azóta, csak a multkor kezdett üzengetni ebada bitangja, hogy bocsánatot kér, hogy szeretné ő a lányt halála percéig, hogy el is venné ő, hogy utána menne a világ végére, de hát hol keresse?

Mokos Pálnak nincs vajból a szive, elkergette a közvetítőjét.

— Híret sem akarom hallani annak a bitagnak!

Mégis néha-néha, mikor az alkonyat borul a határra, amikor befelé húzódik minden élő állat, — eszébe jut a kialudt tűzhely, az elhagyatottsága.

nem ezer esztendő határfájánál, mértföld-jelzőjénél állunk, midőn az új évnek legelsőbben felderengő hajnalpirját üdvözljük. Bár elfog bennünket önkénytelenül is a kételkedés érzete, hogy ha a távozó év méltó befejezése volt egy viharos, de végeredményében még dicsőséges multnak, vajjon a közeledő esztendő küszöbére enged-e jutni egy legalább is oly dicsőséges újabb ezredévnek.

De a mult tanúsága megnyugtatta csakhamar a hazája sorsa iránt talán aggódo honfi szíveket, s remény melengeti a honfi kebleket, újabb és nagyobb munkára serkentve a bennük rejlő őserőt, az akadályt nem ismerő vasakaratot. A letűnő év eredményei ellenfeleink minden rosszakaratú áskálódásai dacára is helyet biztosítottak nemzetünknek a művelt államok között, s most, miként az idő folyásában nincs megállapodás, nekünk sem szabad az eddigi dicsőségek fénysugaraiban léhán és tétlenül sütkérezni, hanem haladni előre, mert aki haladásában egyszer megállapodik, az már még abban a pozícióban sem képes helyét megtartani, hanem visszahanyatlík menthetlenül.

Ennek igazolására nem is kell szomorú példákért a világtörténelem lapjaihoz fordulni, sajnos elég okunk van nekünk a magunk kárán is tanulni. Valahányszor nem tettük meg a kínálkozó alkalmakkor az előre lépést, mindannyiszor visszahanyatlottunk.

Most azonban ne keressük a multnak keserveit, mert a multnak minden hibáját fényesen kiköszörülte a lehanyatló év története, hanem teljünk el biztató reménnyel a jobb jövő iránt. A távozó esztendőtlől pedig bucsuzzunk el ezekkel a szavakkal, s a közeledőt pedig köszöntsük ekként: Multunkban nincs öröm, — de jövőnkben van remény.

Az ellenzék kilátásai.

Elmultak a felirati vita szép napjai, az ellenzék nem bucsuzik tőlük vigabban. Vajjon túlradó reménnyel ment-e bele a vitába azt a benyomást illetőleg, melyet az ugynevezett választási visszaélések taglalása keltene, — kérdéses lehet; de az bizonyos, hogy több eredményt kellett tőle várnia, mint amennyit tényleg elért. A valóságban csak annyit ért el, hogy a miniszterelnök egy fényes államférfiúi beszédben ad absurdum vitte.

Ez a beszéd a legfontosabb mozzanata nemcsak a felirati vitának, hanem az egész parlamenti helyzetnek is az új országgyűlés megnyitása óta. Nemesak szónoki, de politikai hordereje is van. A minisztérium és a szabadelvű párt minden ellensége abba az édes hitbe gubózta be magát, hogy báró Bánffy a nagy többség daczára, melyet a választásokban elért, nem lesz képes a parlamenti helyzet felett uralkodni, mert a beszéd hatalmával nem rendelkezik oly mértékben, mint az ellenzék vezetői. És ime kitűnt, hogy a miniszterelnök egy felette éles pengőt rendkívül ügyesen tud forgatni a vitában. Az ütések, melyeket támadóira lesújtott, még most is sajognak és különösen a nemzeti párt két vezető férfja még mindig oly kevéssé tudta magát az elbámító hatástól összeszedni, hogy valósággal elállt a szavuk és a záróbeszédre lemondtak.

Ez nem pusztá epizód; ez még tovább is fog hatni a jövő fejlődésre. Az ellenzéknek be kellett látnia, hogy egy szokatlanul erős többséggel és az ez által támogatott kormányfőval még a beszéd felsőbb-ségét sem állíthatja szembe. Elvoit politikailag elvetette a választó nemzet; taktikailag a felirati vitában csak újabb vereséget szenvedett; ha már pathos-szal sem győzi, hogy legalább félig-meddig említésre méltó hatást érjen el, akkor nyugodtan abdikalhat, ha végre el nem határozza magát, hogy a nemzet hatalmas többsége által visszautasított elveket maga is félreteszi valahára és átalakul egy kormányképes ellenzékké. Ezt a kérdést már a legközelebbi jövő az ellenzék elé fogja állítani és nem térhet ki az utjából.

(„Pester Correspondenz“.)

Felhívás adakozásra.

Új évezred küszöbén áll nemzetünk. Büszkeséggel tekintünk vissza a multa, bizalommal tekintünk előre a jövőbe. E kettős felemelő érzés mindenikét az emlékezet táplálja szívünkben. Azért

Kívül az asszonyok egyre sopánkodtak, sugtak-bugtak, kezüket tördelték:

— Jaj Istenem mi lesz most!

Ott benn pedig csendes minden.

(Oh mily iszonyu ez a nagy csendesség!)

Az akol sarkánál valaki tart erre.

Vida Ferkó.

Az asszonyok elébe futnak s rimázkodnak:

— Jaj, ne menj be Ferkó, jaj megöl téged is.

Vida Ferkó utat nyit magának s beront a pitvarba. Egy pár bátor asszony besuhan utána.

A pitvar üres. Ferkó hallgatódzik. Olyan csendes minden, hogy a legény szíve dobogása is hallatszik, amint odateszi kezét a kilincsre. Egyszerre megnyomja, s elszántan botoppan, s öklét felémelve ordítja:

Az asszony-nép sikolt, a merészebbje bekapdikál az ajtón: vajjon mit látnak?

Mokos gazda ott ül a tulibános ládáján, ölben egy barna, gagyogó kis gyermek, mellette a leánya: Csókolgatja hol egyiket, hol másikat.

Vida Ferkó keze lehanyatlík, amikor meglátja. Ugy állagult akár csak egy gyermek, mikor Mokos Pál fölkel, eléje ment, s kezét szorongatva egyre mondogatta:

— Édes fiam, kerülj beljebb nálunk, ne vidd el az én kis unokámat!

bizunk a jövőben, mert vezérfáklyákat gyújt számunkra a multból az emlékezet. De jaj volna nekünk, ha a láncszemenként összefűződő idő a tanulságára méltó figyelmet nem fordítanánk! Ha nem törekednénk folyton látható helyzetbe, sőt növekedő világításba helyezni azokat a nemzetfentartó erőnyeket, melyeket az emlékezet multunk jelöleinek életében megtestesülve mutat fel. Ha nem érezzük nemcsak a mult iránti egyelet, de egyszersmind a jövőre való előrelátás magasatos feladatának: az elismerésnek külső jeleiben is megállandósítani nagyjaink emlékezetét.

Ezzel az erkölcsi kényszer teljes erejével ható kötelességgel találjuk szemben magunkat mi is, zágoni Mikes Kelemen szülőhelyének egyszerű lakói. — És nem is akarunk kitérni a kötelesség elől, hogy zágoni Mikes Kelemennek, a hős II. Rákóczy Ferencz példányszerű kisérőjének, a rendíthetetlen keresztyén hit-megtestesítőjének, édes magyar nyelvünk költőit lelkű mesterének születéshelye egy, — a nagy szellemhez méltó emlékművel megjelöltessék.

Am jól ismerjük erőnk és a feladat nagyságának aránytalanságát. Hogyan állíthatnánk mi, egyszerű székely község saját erőnkön méltó emléket annak a Mikos Kelemennek, ki a személyes büszge és lángoló honszerelm páratlan, romantikus összeolvadását állította elénk, ki a 42 hosszú esztendei hazátlan bujdosás alatt, opedve a honvágy égető szomjában és annyi keserű csalódást szenvedve át, a hányzor feléledt szívében egy-egy biztató remény: még sem mulasztotta el a távolban is tetekben szeretni a hazát, midőn a toll fegyverével erősítette édes magyar nyelvünk bátyáit; a kiről méltán ismeri el az irodalomtörténet, hogy „korának latinossága és hivatalos jargonja idején egész tünényyszerűek voltak az ő magyar szellemben és érzésben irt művészi alkotásai. A kinek „Törökországi levelei“ mindenike akár egy lyrai költemény, melyek Petőfi dalaihoz hasonlítanak“!

De bizunk a tündöklő erőnyeket méltánlő hazafias közönségnek,

bizunk a történelmi fényes nívó élő nemes viselőinek, a jeles család barátainak, tisztelőinek,

bizunk az irodalom buzgó harcászainak és lelkes pártfogóinak aldatkészségében hazafias támogatásában. — Reménységgel bocsátjuk tehát szét e czélra gyűjtőívünket, kérvén azokat, kikhez az eljut, gyűjtésre és adakozásra.

A létesítendő emlékműre nem zágoni Mikes Kelemennek van szüksége, hanem nekünk, hogy ez az ő kimagasló erőnyeinek buzdító jele legyen. És vajjon nincs-e szükségünk munkás honszeretetre, megingathatlan hűségre és vallásos hitre buzdító jelekre?! — Bár na volna! — de nagyon is van. Adakezzunk tehát, hogy zágoni Mikes Kelemen emlékének megtisztelésében tiszteljük meg magunkat, hadd lehessen az állítandó emlékmű méltó Mikes szelleméhez és oly hit-visszatükrözője az ő tündöklő erőnyeinek, mint a mily igaz megvalósítója volt az ő élete azoknak.

Mint a siker biztos zálogát, jól esik jelezhetnünk, hogy mozgalmunknak már is nemeslelkű támogatói:

Nagymélt. Hatolykai Potsa József, v. b. t. t. ur
Háromszékvármegye főispánja,
mint fővédnök,

Mélt. özv. Cserei Jánosné, Mélt. özv. gróf Mikes Benedekné, Mélt. gróf Mikes Arminné, Mélt. báró Szentkereszty Zsigmondné urnók, mint védnökök.
Nagys. Gábor Péter Háromszékvármegye alispánja
Mélt. Hollak Attila, az orbai járás főszolgabírája,
Mélt. gróf Mikes Zsigmond nagybirtokos, Nagys. Sándor József, Emke alelnök-főtktár, orszgy. képviselő, Mélt. báró Szentkereszty Zsigmond, kir. törvénytörvényes elnök urak, mint védnökök.

Az „Album“-ban összevoglalandó s örök emlékezet okáért a „zágoni olvasó egyelet“ könyvtárába: elhelyezendő gyűjtőívüket és a hirlapilag nyugtázandó kegyes adományokat tisztelettel kérjük legkésőbb 1897 év június 1-éig a „zágoni Mikes Kelemen-emlék bizottságához“ Zágonban címre küldeni.

Bodor János,
elnök.

Szöts Albert,
pénztáros.

Beczásy József,
ellenőr.

Dr. Tóth Samu,
titkár.

Imre János,
jegyző.

Ilyenkor tán meg tudna bocsátani annak a leánynak, tán még a Ferkót is befogadná. — Nem! Nem! Kiverné őket a — fattyuval együtt.

Igy tépelődik Mokos gazda ott a fordulónál...

Rá alkonyodott. A musci láposból hallatszik a bölény buffogása: eső lesz. Lassan készülődik. Egy keskeny nyíláson belátni a nádas közepére. Oda tűz a lehanyatló nap sugárkévéje a zöld víz tükreire, hol azok a kis fekete pontok, a szárcsák uszkálnak, melyek most hirtelen lármás tocsogással szinte futva, majd félig repülve nekizudulnak a nádas sűrűjének.

Valami megzavarta őket.

A kaeska Duzs gyerek volt. „Hát ez mit akar — kérdi magától Mokos gazda — csak nem az apja küldi megint egyezkedni?“

— Hé te hó! össze ne törd magad a nagy sietségben!

— Pál bácsi, Pál bácsi, — lihegi a gyerek — hazagyűtt az Ágnes!

Mokos Pál beletántorodott a lágy szűz ugarba egész a csizmazárig, elborult előtte az egész mindenség. Kiáltani akart, de torka összeszorult: hirtelen odakapott az ösztökényélhez, kihuzta, megázta, aztán lelkendezve, bukdácsolva futott keresztül-kasul a süppedő ugaron a tanya felé.

A köcsögtartónál, a pitvarajtóban az asszony-nép ácsorgott s nagy ijedten álltak félre utjából, félve mutogatva: „Odabenn az Ágnes.“

Mokos Pál berontott. Aki oda benn volt, egy-két jó ismerős, kifutott előle. Az ajtó becsapódott a színből kikelt ember után, hogy regett a ház balé.

Cselédjutalmak.

Háromszék vármegye gazdasági bizottsága a jó cselédek részére kitűzött jutalmak felett határozott. Az erről felvett könyvet közöljük.

Jegyzőkönyv.

Felvetett Háromszék vármegye gazdasági bizottsága által, a cseléd-jutalmazások elbírálása és kiosztására kiküldött szakbizottság üléséről 1896. év December hó 19-én.

Jelen vannak: Báró Szentkereszty Béla elnök, Dr. Sinkovits Ottó eladó, Bogdán Arthur, Dr. Künnle Tivadar jegyző.

Előadó bemutatja a beérkezett pályázatokat és pedig beérkezett:

1) Kézdi-Vásárhely városról . . .	6 drb.
2) Kézdi-járásból . . .	5 drb.
3) Orbai-járásból . . .	2 drb.
4) Sepsi-járásból . . .	13 drb.
5) Sepsi-Szentgyörgy városból . . .	5 drb.
6) Miklósvári járásból . . .	3 drb.

Összesen . . . 34 drb. pályázat

A kérvényezők közül a folyamodvány szabálytalansága miatt pályázatra nem bocsáthatók:

Sepsi-szentgyörgyi Kovács Mihály, feleserné-toni Fülöp Ágnes, albisi Varga Andras és köröspataki Kala András, miután cselédkönyvet folyamodásukhoz nem mellékeltek.

Elbírálandó tehát 30 kérvény.

Előadó jelentése tudomásul vétetvén, bizottság az 5 első- és 10 másodrendű jutalmat a feltételek értelmében a következőleg osztja ki:

I-ső rendű 10 frtos jutalmat nyernek:

- 1) Csonka Dávid gazd. cseléd Goldstein Józsefnél, Előpatakon, szolgálati ideje 30 év.
- 2) Tóth István béres Temesváry Jánosnál Uzonban, szolg. ideje 20 év.
- 3) Hollandus Mihály béres Temesváry Jánosnál, Uzonban, szolg. ideje 19 év.
- 4) Szász Ágnes szolgáló özv. Török Jánosnál Kézdi-Vásárhelytől, szolg. ideje 18 év.
- 5) Berki Zsuzsa főzőnő Cserei Istvánnál Bodola, szolg. ideje 17 év.

II od rendű 5 frtos jutalomban részesülnek.

- 1) Ráduly János béres Seethal Ferencznél, Seps-Szt.-Iványban, szolg. ideje 13 év.
- 2) Simon István kocsis Kupferstich Józsefnél Seps-Szt.-Györgyön, szolg. ideje 11 év.
- 3) Antal Rózsi szolgáló Szöcs Boldizsárnál Zágón, szolg. ideje 11 év.
- 4) Balázs Imre tüzelő Jancsó Mózes gazd. szeszgyárosnál K.-Vásárhelytől, szolg. ideje 10 év.
- 5) Magda Mária szolgáló Balint Lászlónál Bereczkben, szolg. ideje 9 év.
- 6) Dregus István béres Dánér Ferencznél Baróthon, szolg. ideje 9 év.
- 7) Csulak Gergely kocsis Gyárfás Sándornál Seps-Szt.-Györgyön, szolg. ideje 7 év.
- 8) Veres József béres Benke Andrásnál Seps-Szt.-Györgyön, szolg. ideje 6 év.

9) Ince György minden Damó Antalnál Kóvásznán, szolg. ideje 6 év.

10) Mike Miklós kocsis Demény Dénesnél Fűzfőfalván, szolg. ideje 6 év.

A jutalmazottak névsora az összes vármegyei lapokban azonnal közzéteendő.

A kérvények, jutalmak és jelen jegyzőkönyv másolata az illetékes I-ső fokú hatóságokhoz azon utasítással küldendő, hogy a jutalmazottaknak a jutalmakat folyó 1896. év végéig adják át és a szabályszerű nyugtákat a gazdasági bizottsághoz 1897. év január 20-ig terjesszék be.

Ezzel a jegyzőkönyv bezárva aláíratik.

Bárá Szentkereszty Béla s. k. elnök.
Bogdán Arthur s. k. elnök.
Dr. Sinkovits Ottó s. k. Dr. Künnle Tivadar s. k. jegyző.

Állatbiztosítás.

A szocialis kérdés olyan, mint a monda szerinti ama bizonyos kő, melyet hajdan helyéről egy földmives elemelt és a melynek nyomán feltoluló víztömegből keletkezett a Balaton tava.

Jó-roz irányban, minden szocialista ilyen köveket hengerget.

Lehet, hogy többet találunk tervezni, mint a mennyit anyagi erőnk megbir, de jussan észbe mindenkinél a természet örök és változhatatlan törvénye, mely milliom és milliomszorosa több magot, több csirát termel, mint a mennyi valósággal életre kelhet.

Ez az örök törvény az eszmék világában is érvényesül, mert igen-igen sok eszmét kell termelnünk, hogy azokból egyet-kettőt megvalósíthassunk.

Üres óráimban én is erre az eszme-gyártásra vállalkozom, a jövő fogja majd megmutatni, hogy az elemelt kő nyomában telfakadt nagy tömege a víznek nyugodt, csendes Balatont fog-e képezni, vagy romboló vízarádást?

Azt hiszem, hogy Balatont, melybe jólétnek örvendő halak — a földmivesek és földbirtokosok — meglegedetten főgnak nem tenni, mint ma, de megerősödvé, megizmosodva a maguk, családjuk, hazánk és az egész emberiség javára élni és dolgozni.

Azt mondják az ellenzéki emberek és az ellenzéki lapok, hogy a királyi trónbeszéd üres. Én az ellenkezőt állítom és azt mondom, hogy oly sokat ígérő és mondó trónbeszédet talán sohasem hallottunk a magyar király ajkairól.

Minden szó egy-egy megvalósítandó nagy eszmét rejt magában, csak tudni kell azt olvasni.

Példaképen, vaktában kiveszem a sok közül az abban előforduló következő szót:

„Állatbiztosítás”. — és megkísérlem azt megmagyarázni, hogy azok is megértssék, a kik a trón beszédben mitsem láttak eddig.

(Vége köv.)

Ujdonságok.

— Időjárásunk jellege az utóbbi napokban állandóan enyhe, nyirkos és szeles. A hőmérséklet mind a fagyponthoz közel állt. Most azonban a hőmérséklet egy kissé süllyedt s minden jel odamutat, hogy az új év kezdetén a fagy köszönteni a valódi tél.

— Korcsolya-pályánk ügye egészen megakadt, mert az eddigi enyhe idők miatt a munkálatokat be kellett végleg szüntetni; azonban, ha az idő hidegebb lesz, a már jól megalapozott jégpálya azonnal használatba állapítható lesz helyezhető. Addig is a jégports hívei csendes türelemmel várják, míg a tél beköszönt.

— A jövő évi farsangra eddig 6 bál van bejelentve, tehát a hosszú farsang csaknem minden napjára jut egy-egy mulatság. Szorgalmat ez a férjhezmenendők és a házassalándók öröme.

— A vidéki sajtó köréből. A Csikszereában megjelenő „Csiki Lapok” jövő évtől kezdve politikai hírlappá alakul, át, pártion kívüli programmal. A szerkesztést Molnár József veszi át. Az eddigi szerkesztő Boeskor Béla, ki 8 éven át vezette a lapot, a múlt számban vett búcsút olvasóitól.

— A kaszinó estélye. A pártatlan és váratlan meglepetésekkel kecsesítő kaszinóestély valóban megfelelt a hozzáfűzött várakozásoknak. Diszes, intelligens városi és vidéki közönség töltötte meg a tanácsbáz dísztermét a karácsonyi ünnepek utolsó estélyén, s tánczosnóban és tánczosban bőséggben folyt le a vidám mulatság táncprogramja. Közben pedig egymást érték az ép oly váratlan, mint pártatlan meglepetések. Egy ékesen decorált karácsonyfa volt az első, a miután Kiss Lajos ur városunk közönsége által előnyösön ismert szavaló tehetség nagyhatást keltő szavala következett. Majd jöttek az alvó fakírok, jóideig derültségben tartván az érdeklődő közönséget s ennek végével az Ósbudavarából ideszármazott confetti-dobálás vette kezdetét s tartott addig, míg a bálterem padlózata birta, s a mennyi trombitákkal fellegverzett fiatal urak megjelenésükkel be nem zárták a meglepetések sorát, a mely meglepetések mellett is folyt a vidám tánc rendezetlenül a hajnali órákig. Ugy hisszük, a szépen sikerült estély anyagilag is megalozta gyümölcseit s így olvasó egyletünk vagyona tekintélyes szeggel fog gyarapodni, a derek rendezőségnek s különösen buggó elnökének Fejér Károly kir. járásbíró urnak határt nem ismerő lelkes fáradozása folytán. Kelt Tamás püspök napján 1896-ban.

Nyílttér*.)

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csuszánál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igaz népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerertárban kapható van; főraktár: Török József gyógyszerész Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

E rovat alatt közöltéskert felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

H I R D E T É S E K.

AZ „AGRÁRIA“

bankforgalmi intézet

A HOLLANDI HITELBANK VEZÉRKÉPVISELŐSÉGE

Budapest, Kerepesi-ut 73.

Fennálló jelzálogi kölcsönök bélyeg- és illetékmentes konvertálását és pedig földbirtokra 3 és fél—4%-os, egész 60 évi törlesztéses kölcsönökre elvállal és ezek, valamint új kölcsönök elnyerése iránt levélbeli tudakozódásokra és minden megkívánt felvilágosítással szolgál.

2000 frton alóli ügyletek ez idő szerint el nem fogadtatnak.

13—160.

Eletnagyságu

arczkép

krétarajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasab ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tőkéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest. Károly-körut 17.

(192. 7—10)

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Kiadó lakás.

A Bándi István ur kereskedése feletti lakás január hó 24-től akár 3 óra, akár Szentgyörgy naptól; esetleg több évre a Vas Ferencz ur által jelenleg lakott lakás pedig Szentgyörgy naptól esetleg több évre is kiadó. Értekezni lehet
212 1—1
Hankó Lászlónéval.

A közdivásárhelyi takarékpénztár igazgatósága tisztelettel értesíti a közönséget, hogy a folyó év október havában közzé tett határozatától eltérőleg, 1897. jan. 1-től a betéti tőkék után nem 4 százalékot, — hanem miként folyó évben 4 egyketed százalék kamatot fizet. Ezen felül az állami adót is az intézet hordozza.

K.-Vásárhelytt, 1896. decz. 29.

(211 1—3)

Az igazgatóság.

Tisztelettel értesitem a helybeli, mint vidéki t. közönséget, hogy mindazok, kik a közlő új esztendőre valami meglepőt, jót és olcsón akarnak beszerezni, azok keresék fel már 12 év óta fennálló üveg-, porcellán-, konyhaedény-, petroleum-, lámpa-, fűszer- és gyermekjáték-üzletemet; feltalálja abban egyáltalán mindenki azt, a mivel szeretetét, rokonait avagy barátait meglepni óhajtja.

Mely célból a t. közönség szíves figyelmébe ajánlom

DISZMŰ ÁRUIMAT,

melyeket nagy mennyiségben és jó forrásból szerezvén be, rendkívül olcsó árak mellett szolgálhatok t. vevőimnek.

Mint különösen figyelmet érdemlőt említem meg a szülőkre nézve nagy választéku

GYERMEKJÁTÉKSZER-ÁRUIMAT

melyek a legesimosabbak s így örömet keltő meglepetésekre a legalkalmasabbak lévén, szintén igen jutányos áron beszerezhetőek

Továbbá szíves figyelmébe ajánlom úgy a modern, min általában minden igényeket kielégítő nagy választéku konyhaedényeim és porcellán-áruimat, melyekből szükségleteit bárki is a legelőnyösebben beszerezheti.

Nevezett árucikkeimet a legjobb forrásokból s igen nagy mennyiségben szereztem be, melyről fogva képes vagyok árak tekintetében úgy a helybeli, mint nagyobb városok piaczaival a versenyt kiállani.

Az irányomban tanúsított bizalmat ezutánra is remélve főtörökvésem lesz a t. közönség igényeit kielégíteni.

Kegyes partfogást kérve, maradtam

kitűnő tisztelettel

Jancsó Gyula,

203 5—

kereskedő.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függőny-tartók, tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Össze hajtható vas-ágyak 23 rugós matráczezal.

Az üzlethelyisg a kaszinó-püület föld-szintjn van.
(23 73—100)

Sz. 6021—896.
tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A közdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tlkvi. hatóság közhirre teszi, hogy a albisi Mihály András végrehajtónak odavaló Baktsi Gyula végrehajtást szenvedő elleni 132 frt 50 kr. tökékövetelés járulékal iránti végrehajtási ügyében a közdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Albis község határára fekvő az albisi 146 sz. jkvben foglalt A+ 1249, 1250 hrszámu 68 frt. 1668 hrsz 52 frt, 680, 681 hrsz 222 frt, ugy az albisi 651 számu jkvben foglalt A+ 2531 hrszámu 44 frt, valamint az albisi 63-ik sz. jkvben A+ a. foglalt 124, 125, 126, 127 hrsz. 211 frt, az 1359, 1360, 1361, 1362 hrsz. 35 frt, az 1373 hrsz. 27 frt, az 1601, 1602 hrsz. 24 frt, a 2091 hrsz. 139 frt, a 2530 hrsz. 90 frt, a 3314/8, 3329/1 hrsz 9 frt becsértékű egész ingatlanra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Január hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor Albis község-házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát képző pénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy a 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges

elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi. hatóság.

K.-Vásárhelytt, 1896. november hó 16-án.

Gaal István,
kir. egy. bír.

212 1—1

Sz. 4040.

k. ü.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszterium 1896. évi november 4-én 59.910—96 I. M. szám alatt kelt rendeletével a esikszentmártoni kir. járásbíróságnál egy új fogháznak felépítését 13.045 frt keretén belől engedélyezni méltóztatott.

Ezen építkezési munkálatok biztosítása céljából 1897. évi január hó 17-ik napjának d. e. 9 órájára ezen kir. ügyészség hivatalos helyiségében megtartandó szóbeli árlejtési verseny tárgyalást hirdetek.

Felhivom ennél fogva mindazokat, kik jelzett építkezési munkálatot elvállalni óhajtják, hogy az irt időben megtartandó árlejtésen 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátva alulirt kir. ügyészség hivatalos helyiségében megjelenni, avagy szabályszerű zárt ajánlataikat 653 frt óvadéknak készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban esatolásával az árlejtés megkezdéséig beküldeni szíveskedjenek.

A munkálatot elnyerendő vállalkozó ezen óvadékot a vállalat odaítélésénél 10 százalékra lesz köteles kiegészíteni.

A munkálat kivitelére vonatkozó műszaki iratok és feltételek a kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A királyi ügyészség

Cskszereada, 1896. decz. hó 6-án.

Bartha Ignác,
kir. ügyész.

206 1—1

Milliók hevernek

parlagon, mivel a sorsjegytulajdonosok nem ellenőrzik sorsjegyeiket vagy megbízhatlan sorsolási lapot járatnak.

Fizessünk elő a „Pénzügyi Ujságra.”

A „PÉNZÜGYI UJSÁG”

legteljesebb, legmegbízhatóbb és legolcsóbb pénzügyi, tőzsdei és

sorsolási szakközlöny.

A „Pénzügyi Ujság”

közi az összes magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek, záloglevelek, kamatozó kötvények, elsőbbségi kötvények és részvények hiteles sorsolási lajstromait.

A „Pénzügyi Ujság”

kimerítő és megbízható információkat szolgáltat az értékpapírpiacon összes viszonyairól.

A „Pénzügyi Ujság”

rendes tudósításokat hoz a gabona- és terménypiaconról.

Előfizetési ára:

Budapesten házhoz hordva vagy vidékre postán szétküldve egész évre

1 frt 50 kr.

Előfizetők egy év leforgása alatt 30 sorsjegy húzásain ingyen játszanak. — Előfizethetni legegyszerűbben postautalvánnyal vagy a kiadóhivatalban.

Tessék mutatványszámot kérni.

(Budapest, V. ker., Fürdő-utca 1 szám).